

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.6

Hely

Idő

"1911"

Személy

Helyszám

Szerző Aegrotus

Cím A türelmes Budapest.

Forrás: az Ujság

Bp.

(Hely)

1911 VIII/8

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A türelmes Budapest.

A világ legbetegesebben türelmes fogyasztóját Budapest találja meg az emberi perverzitasokat gyűjtögető kuriózum-kutató. A türelmesség, a míg kellemessé langyítja az emberi érintkezések légkörét, nem érdemi meg, hogy megvetéssel inzultálják. De hogyha a türelmesség a polgári létnek kultüremberhez méltó színvonalát lejjebb silányítja, akkor már rászolgált arra, hogy az elkecserezés ököbe szorult kezével rontsunk neki.

A budapesti ember csöppet sem türelmes vele egyrangú, egysorsú, egybaju embertársával szemben. A hozzá hasonlóhoz, a kivel együtt ugyanabban a nyomorúságban van része: ideges, izgága, rosszindulatu, irigykedő, minden előzékenység nélkül való, a szolidaritást kemény dölyffel megtagadó. És ez az önkéntelenül kellemetlen és szántsándékkal kellemetlenkedő türelmetlenségű ember csodálatosképpen rögtön a legangyalibb türelm mártiri passzivitású hőisévé ernyed, mihelyt mint bárminek a fogyasztója szerepel. Ha ez a jelenség nem érdemi meg a perverzítás címét, akkor semmi sem szolgált rá erre a ki-tüntetésre.

A budapesti ember mint lakó, vevő, táplálkozó- és szórakozó-helyek látogatója, közlekedési eszközök használója a legtürelmetlenebb a lakó-, vevő-, látogató-, használótársaival szemben. De viszont a legfanatikusabb türelmességgel hajtja meg gerincztelen testét azok előtt, a kiknél lakik, vásárol, táplálkozik, szórakozik, a kiknek révén közlekedik. És lakhatik bármilyen rosszul és drágán, vásárolhat még oly silány és tulfizetett portékát, ehet-ihat akármilyen hitványul és zsebet kiüritő módon, közlekedhetik még oly primitívul és még annyira mértéktelen áron, úgy

meg van győződve ennek a keservesnek érzett állapotnak végzetesen szükségzerű, megrendíthetetlenül változhatatlan voltáról, hogy legfőbb jajgatni mer ideig-óráig, de megváltó tettek soha nem lendülve, beletörődik szégyenletes sorsába. Olykor fölhördül az a vész-sikoltás, hogy a helyzet már elviselhetetlen és a türelm fogytán van már. De a sikoltásra keményen ráczáfol az a tapasztalat, hogy a budapesti fogyasztó elviselőképességének nincsen határa, a termelővel szemben való türelmességét pedig a legbarbárabb kinsások se tudják lázadó daczczá átkorbácsolni.

Pedig ha ez a dacz megszületnék, pompás szerszámot ragadhatna harcra kész kezébe: a bojkott dinamitbombáját. Kegyetlen egy védekezés ez, de a mikor a termelő jóformán csak a végkimerülésig kiszipolyozni való áldozatát látja a fogyasztóban, ennek megvan az önfentartó ösztön adta joga arra, hogy a termelőt emberségre szorítsa. Külföldön azokban a harcokban, a melyekre a termelők telhetlensége kényszerítette rá a fogyasztókat, a bojkott mindig meghozta azt az eredményt, hogy nyomában jobb is, olcsóbb is lett az a fogyasztási cikk, a melyet rövidebb, vagy ha kellett, hosszabb ideig ért a bojkott.

Fogyasztók kiskatájába való példák erre az utóbbi esztendő diadalmas müncheni megberlini sör-bojkottjai. Münchenben tulsok habbal csökkentették a sör mennyiségét, tehát megdrágították; Berlinben parányi összeggel fokozták az árát. És Münchenben is, Berlinben is a sörhöz szokott, a sört valóssággal rajongó, a sört fájdalmasan nélkülöző emberek százazrei heteken keresztül lemondtak a csak alig-alig megdrágult sör ivásáról, hogy eképpen, a legdrasztikusabb módon, felejtethetetlenül meg-

tanítsák a sörfőzőket, a vendéglősöket és a kocsmárosokat arra, hogy nélkülök is megélhet az ember. És ennek a szervezett absztinenciának az volt az eredménye, hogy a sörfőzők és társaik félve meghunyászkodtak, s elfogadták azokat a békeföltételeket, a melyeket a bojkottáló közönség diktált nekik. A bojkott véget ért és a müncheni meg a berlini ember jobb és olcsóbb sört ihat azóta.

A sok közül ez csak egy példa. De akár száz példát lehetne csatavonalba sorakoztatni, a budapesti embert mégse lehetne rábírn arra, hogy a zsarolás ellen, a melynek ő a türelmekórságu áldozata, bojkottal védekezzék. Mert a bojkott fegyelmezettséget, bizonyos időre való lemondóképességet, kitartást, tehát cselekvésben való türelmességet követel meg. A budapesti fogyasztó azonban csak a tettektől irtózó, meddő nyavalygásban türelmes. Igaz, hogy az e fajta türelmességben aztán nincs is párja a világon. Érje be hát ezzel a gyalázatos dicsőséggel!

* Aegrotus.